

[Udenrigsministeren]

Når hr. Trøjborg så spørger, hvad vi gør herhjemme, må jeg henvise til det lille blå hæfte, der er udsendt til Folketinget, for det indeholder faktisk et katalog over alle de initiativer, som der ser ud til at være bred dansk tilslutning til, såfremt – vil jeg gerne understrege – de finansielle aspekter kan blive afklaret. Så giv nu lidt hjælp til at få skaffet pengene, så vi kan komme i gang med dette.

Det gælder for øvrigt også forslaget om en nordisk risikokapitalordning for miljøinvesteringer i Østeuropa.

Så kan jeg i øvrigt oplyse, at der foregår et meget nært samarbejde inden for Det Interministerielle Østlandeudvalg, vi har nedsat, og som bl.a. har ført til denne blå bog netop om danske initiativer, og at flere lovforslag er undervejs.

Jeg kunne komme med meget mere, men jeg føler et pres fra »højre«, så jeg vil vende tilbage senere.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ja, formanden føler, at talletiden er overskredet. Det er såmænd meget forståeligt, for det er jo en meget vigtig debat. Det skal jeg være den første til at indrømme.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg undrede mig lidt, da udenrigsministeren nævnte, at han håbede på, at man kunne overføre et beløb på 50 mio. kr. Jeg går ud fra, at det er de 50 mio. kr., som atommagten Kina skulle have i hjælp fra det forgældede Danmark, som man vil overføre til Østlandene. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvilken forskel er der i styreform, f.eks. i Sovjet og DDR, som gør, at disse lande skulle være mere egnede til at modtage hjælp end Kina, set ud fra et demokratisk synspunkt? For mig at se er der overhovedet ingen forskel.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, nu da ministeren nævnte, at dansk industri skulle have fremgang i Østlandene: Tror ministeren virkelig, at dansk miljøindustri vil få afsætningsmuligheder f.eks. i DDR, når man betænker det hjælpesamarbejde, der består mellem Øst- og Vesttyskland? Mit indtryk er, at i bedste fald kan dansk miljøindustri få lov til at levere ét enkelt rensningsanlæg, hvorefter DDR selv ønsker at kopiere de næste.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Jeg synes, udenrigsministeren kommer i splid med sig selv, når han på én gang erklærer sig enig med den vesttyske udenrigsminister Genscher og uenig med mig, når vi siger det samme. Sagen er den, at det, jeg har sagt om EF og dets farlige lukkethed i fremtiden, er det samme, som hr. Genscher sagde. Det har bragt ham i konflikt med kommissionsformanden, som ønsker, at man meget hurtigt skal have gennemført det indre marked og nå frem til en videregående udvikling i form af en økonomisk monetær union og sågar senere en politisk union, det, der vil medføre de samme problemer, som et indre marked allerede i dag medfører for EFTA-landene.

Det, udenrigsministeren bruger som argument med det indre marked og EFTA-landene, er et argument, som tværtimod underbygger min frygt for, at der bliver problemer med Østlandene, fordi EFTA-landene i dag har kæmpeproblemer med, hvordan de skal imødekomme EF's krav om reciprocitet, og det er en følge af det indre markeds opbygning. Det udelukker faktisk en række EFTA-lande fra det indre marked, fordi de kan ikke præstere denne reciprocitet, når man lukker sig mere og mere sammen i EF. Og det mener jeg vil blive endnu værre for Østlandene, end det i dag er for EFTA-landene.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg tror, det ville komme som en kolossal overraskelse for hr. Genscher at høre, at han og hr. Ivar Nørgaard skulle se ens på europæisk integration, for lad os nu lige prøve at holde fast i, hvad det er, der er ved at ske for øjeblikket, og hvordan debatten kører:

De kredse, der ønsker, at det europæiske samarbejde skal blive stadig stærkere, og som har en fornem fortaler i Forbundsrepublikkens udenrigsminister, siger netop, at hvis vi kombinerer denne øgede integration med en åbenhed over for nye medlemmer eller nye tilknytningsformer, så løser vi dermed den opgave, som skal løses for at sikre et fremtidigt frit og velstående Europa.

Det, hr. Ivar Nørgaard sagde, var jo i virkeligheden, at vi ved at arbejde sammen om et indre marked i EF for at øge vores egen velstand gør det svært for andre, og derfor skal vi lade